

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Συνήλθε στην έδρα της στις 21 Ιανουαρίου 2019 με την εξής σύνθεση: Σταυρούλα Κουρή, Πρόεδρος, Μαρία-Ελένη Σιδέρη, Εισηγήτρια και Εμμανουέλα Σωτηροπούλου, Μέλη.

Για να εξετάσει το αίτημα αναστολής και λήψης προσωρινών μέτρων που ενσωματώνεται στην από 11.01.2019 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) - Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ)/39/11.01.2019 της προσφεύγουσας με την επωνυμία «.....», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Κατά του ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (Ο.Α.Σ.Θ.) [εφεξής αναθέτων φορέας].

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Μαρία-Ελένη Σιδέρη.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, με την Προδικαστική Προσφυγή η αιτούσα επιδιώκει όπως ακυρωθεί το υπ' αριθμ. 40/20.12.2018 Πρακτικό (3^ο θέμα) του Δ.Σ. του αναθέτοντος φορέα, με το οποίο απορρίφθηκαν οι υποβληθείσες προσφορές και κηρύχθηκε άγονη η διαγωνιστική διαδικασία στο πλαίσιο της υπ' αριθμ. 130661/2018 Διακήρυξης, με αντικείμενο την «Προμήθεια 24.000.000 lt πετρελαίου κίνησης για τις ανάγκες του Ο.Α.Σ.Θ. για ένα έτος», συνολικής προϋπολογισθείσας δαπάνης 24.000.000,00€ πλέον ΦΠΑ. Με το αίτημα αναστολής η προσφεύγουσα επιδιώκει την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της Προσφυγής, ήτοι την αναστολή της επαναπροκήρυξης του εν λόγω Διαγωνισμού.

2. Επειδή, με τη με αριθ. πρωτ. 130661/2018 Διακήρυξη του αναθέτοντος φορέα προκηρύχθηκε ανοικτός, ηλεκτρονικός διαγωνισμός άνω των ορίων, με αντικείμενο την «Προμήθεια 24.000.000 lt πετρελαίου κίνησης για τις ανάγκες του Ο.Α.Σ.Θ. για ένα έτος», με συνολική προϋπολογισθείσα δαπάνη 24.000.000,00€ πλέον ΦΠΑ και με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, βάσει μόνο της τιμής. Η εν λόγω Διακήρυξη καταχωρήθηκε στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων την 06.09.2018 με ΑΔΑΜ:18PROC003650896 και στη διαδικτυακή πύλη του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ.) με Α/Α 63934. Ως καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών καθώς και αποσφράγισης προσφορών ορίστηκε η 08.10.2018 και ώρα 12.00. Στη διαγωνιστική διαδικασία συμμετείχαν δύο οικονομικοί φορείς και συγκεκριμένα η «.....» (προσφεύγουσα) και η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....». Με το από 19.12.2018 Πρακτικό της η Επιτροπή Διενέργειας του Διαγωνισμού, αφού έλαβε υπόψη της τις υπ' αριθμ. 11498 & 11499/26.11.2018 επιστολές του Οργανισμού προς τους ως άνω οικονομικούς φορείς για παροχή διευκρινίσεων καθώς και τις υπ' αριθμ. πρωτ. ΟΑΣΘ 11722/4.12.2018 και 11835/6.12.2018 εμπρόθεσμες απαντητικές επιστολές τους, εισηγήθηκε στο Δ.Σ. του αναθέτοντος φορέα την απόρριψη και των δύο υποβληθεισών προσφορών. Ειδικότερα, όσον αφορά την προσφορά της προσφεύγουσας, εισηγήθηκε την απόρριψή της με την εξής αιτιολογία: «[...] ο οικονομικός φορέας: (α) Δεν διαθέτει τις ζητούμενες πιστοποιήσεις ποιότητας, κατ' άρθρο 2.2.7 της Διακήρυξης. (β) Δεν εξηγεί τον λόγο που δεν τις διαθέτει περιοριζόμενος στην αναφορά της πρόθεσής του να τις αποκτήσει «μέχρι τις αρχές του 2019». (γ) Προσδιορίζει την ημερομηνία των επιθεωρήσεων για τις πιστοποιήσεις αναφέροντας ότι τούτες θα διενεργηθούν από 10.12.2018 έως 21.12.2018, όπως προκύπτει, εξάλλου, από mail του φορέα πιστοποίησης. (δ) Εκτιμά ότι θα τις αποκτήσει χωρίς να μπορεί να προσδιορίσει το χρονικό σημείο στο οποίο θα τεθούν σε ισχύ. Εξάλλου, η χορήγηση των πιστοποιήσεων εξαρτάται από την έκβαση των επιθεωρήσεων, η οποία είναι, φυσικά, αβέβαιη. (ε) Δεν διευκρινίζει

ποια είναι τα ισοδύναμα πιστοποιητικά ή αποδεικτικά μέσα που μπορεί να προσκομίσει ενώ δεν προκύπτει ότι διαθέτει ισοδύναμες –προς τις ζητούμενες από τη Διακήρυξη- πιστοποιήσεις ποιότητας. Αντ' αυτού προσκόμισε τα έγγραφα (ιδιωτικά και μη επικυρωμένα από δικηγόρο) που έθεσε υπόψη του φορέα πιστοποίησης προκειμένου να λάβει τις ζητούμενες πιστοποιήσεις (παρότι δεν του ζητήθηκε η προσκόμιση αποδεικτικών μέσων σε αυτό το στάδιο του διαγωνισμού). Τούτα όμως αφενός δεν υπάγονται στην έννοια των «ισοδύναμων» πιστοποιητικών ή των «ισοδύναμων» αποδεικτικών μέσων κατ' άρθρο 309 ν. 4412/2016 (ή κατ' άρθρο 82 ν. 4412/2016) αφετέρου δεν αποδεικνύουν τη συμμόρφωση της προσφοράς με τους επίμαχους όρους της Διακήρυξης. Τα εν λόγω έγγραφα δεν μπορούν να ελεγχθούν από τον Οργανισμό αφού τούτο προϋποθέτει ελεγκτικές επαληθεύσεις και ενέργειες ποικίλων μορφών (π.χ. πολλαπλές επιθεωρήσεις) που θα γίνουν από τον αρμόδιο φορέα πιστοποίησης. iii. Συνεπώς, η προσφορά της τυγχάνει απορριπτέα [...]». Το Δ.Σ. του αναθέτοντος φορέα, με το υπ' αριθμ. 40/20.12.2018 Πρακτικό (3ο θέμα) του αποφάσισε ομόφωνα: «1. Την αποδοχή της γνώμης της Επιτροπής διενέργειας και αξιολόγησης διαγωνισμού προμήθειας 24.000.000 λίτρων πετρελαίου κίνησης, για την απόρριψη των δύο προσφορών κατά το στάδιο αξιολόγησης του υποφακέλου «Δικαιολογητικά Συμμετοχής – Τεχνική Προσφορά», που κατατέθηκαν από τις συμμετέχουσες εταιρίες «.....» και «.....» και την κήρυξη του διαγωνισμού ως άγονου. 2. Εφόσον δεν υπάρξουν ενστάσεις επί της ως άνω απόφασης, την άμεση επαναπροκήρυξη διαγωνισμού για την προμήθεια πετρελαίου κίνησης».

3. Επειδή, για την άσκηση της ανωτέρω Προδικαστικής Προσφυγής προκύπτει πως έχει προσκομιστεί, ελεγχθεί και δεσμευτεί αντίστοιχα, το ηλεκτρονικό παράβολο υπέρ Ελληνικού Δημοσίου με κωδικό 252091733959 0312 0030, ποσού ευρώ δεκαπέντε χιλιάδων (€15.000,00), σύμφωνα με τα άρθρα 363 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 (ΦΕΚ Α' 147) και 5 παρ. 1 του Π.Δ. 39/2017 (ΦΕΚ Α' 64).

4. Επειδή, η ΑΕΠΠ είναι καθ' ύλην αρμόδια βάσει του συνολικού ποσού της Διακήρυξης του Διαγωνισμού (εκ ποσού 24.000.000,00€ πλέον

Φ.Π.Α.), σύμφωνα με τα άρθρα 1 περ. α) του Π.Δ. 39/2017 και 345 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, ενώ επιπλέον θεμελιώνεται και η κατά χρόνο αρμοδιότητά της, όπως απαιτείται από τις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016, τροποποιηθείσας της διάταξης δυνάμει του άρθρου 43 παρ. 4 Ν. 4487/2016 (ΦΕΚ Α' 116), δεδομένου πως η αντίστοιχη διαγωνιστική διαδικασία ξεκίνησε μετά την 26.06.2017.

5. Επειδή, η Προδικαστική Προσφυγή έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα, καθόσον κατατέθηκε εντός της προθεσμίας που ορίζουν τα άρθρα 361 παρ. 1 περ. (α) του Ν. 4412/2016 και 4 παρ. 1 περ. (α) του Π.Δ. 39/2017, ήτοι εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης πράξης στην προσφεύγουσα, η οποία έγινε με τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων (μέσω του ΕΣΗΔΗΣ) στις 03.01.2019. Σημειώνεται ότι το Πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας του Διαγωνισμού, το οποίο εμπεριέχει και την αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξης, αναρτήθηκε αρχικά την 02.01.2019, αλλά κατόπιν αποστολής σχετικών αιτημάτων από τις δύο συμμετέχουσες εταιρείες, αναρτήθηκε εκ νέου την 03.01.2019 και την 10.01.2019.

6. Επειδή, η αιτούσα θεμελιώνει, κατ' αρχήν, έννομο συμφέρον για την άσκηση της υπό κρίση Προσφυγής με, περαιτέρω, αίτημα και για την λήψη προσωρινών μέτρων, καθώς δραστηριοποιείται ενεργά στον τομέα που αποτελεί το αντικείμενο της υπό ανάθεση προμήθειας και έχει υποβάλει προσφορά, με αποτέλεσμα να υφίσταται βλάβη από την απόρριψη της προσφοράς της και την κήρυξη της διαγωνιστικής διαδικασίας άγονης.

7. Επειδή, επομένως, η υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή μετά του σχετικού ως άνω αιτήματος για τη λήψη προσωρινών μέτρων παραδεκτά και νόμιμα φέρεται προς εξέταση ενώπιον του 3ου Κλιμακίου της ΑΕΠΠ, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 346 παρ. 1, 360 και 366 του Ν. 4412/2016 και 3 παρ. 1 και 15 του Π.Δ. 39/2017.

8. Επειδή, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι: (α) Η προσβαλλόμενη απόφαση του Δ.Σ. του αναθέτοντος φορέα είναι ακυρωτέα γιατί δεν είναι αιτιολογημένη και σε κάθε περίπτωση, δεν είναι ειδικώς αιτιολογημένη, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 106 παρ. 1 και 317 παρ. 1 του Ν.

4412/2016. Κατά την προσφεύγουσα, η έλλειψη αιτιολογίας της ως άνω απόφασης για την απόρριψη των προσφορών των συμμετεχουσών εταιρειών και την κήρυξη του Διαγωνισμού ως άγονου δεν θεραπεύεται από την απλή αναφορά στο πρακτικό ότι το Δ.Σ. έλαβε υπ' όψιν “α. το από 19.12.2018 πρακτικό της ως άνω Επιτροπής, β. την πρόταση του κ. Προέδρου και γ. τη διαλογική συζήτηση των Μελών”, πολλώ δε μάλλον όταν δεν συγκοινοποιείται το από 19.12.2018 πρακτικό της ως άνω Επιτροπής ούτε μνημονεύεται το περιεχόμενο της πρότασης του Προέδρου του Δ.Σ. του αναθέτοντος φορέα και της διαλογικής συζήτησης των Μελών του. (β) Επικουρικά, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση τυγχάνει ακυρωτέα ως αβάσιμη και μη νόμιμη καθώς η Επιτροπή εσφαλμένως κι αβασίμως ισχυρίζεται ότι η προσφεύγουσα δεν εξηγεί τον λόγο που δεν διαθέτει τις ζητούμενες κατ' άρθρο 2.2.7 της Διακήρυξης Πιστοποιήσεις, δήθεν περιοριζόμενη στην αναφορά της πρόθεσής της να τις αποκτήσει μέχρι τις αρχές του 2019. Η προσφεύγουσα, στην απάντησή της στην υπ' αριθ. πρωτ. 11498/26.11.2019 επιστολή του αναθέτοντος φορέα, δεν περιορίστηκε στην αναφορά της αρχικής απόφασής της να λάβει τις Πιστοποιήσεις ISO 9001, 14001 ή EMAS, 18001 και 27001 μέχρι τις αρχές του 2019, αλλά εξήγησε τους λόγους που δεν τις διέθετε και συγκεκριμένα:

- ότι τηρεί τα ίδια μέτρα διασφάλισης των συστημάτων διαχείρισης (Ποιότητας, Περιβάλλοντος, Υγείας & Ασφάλειας και Ασφάλειας Πληροφοριών), σε σχέση με το αντικείμενο της δραστηριότητάς της, με αυτά που εφαρμόζει η μητρική εταιρεία της , η οποία έχει λάβει Πιστοποιήσεις ISO 9001, 14001 ή EMAS και 18001.
- ότι, λόγω της απόφασής της να συμμετάσχει στον υπό κρίση Διαγωνισμό, επέσπευσε τη διαδικασία για λήψη των αιτούμενων από τη Διακήρυξη πιστοποιήσεων ISO, η οποία (λήψη των πιστοποιήσεων) προφανώς δεν είχε απαιτηθεί προηγουμένως, και ως εκ τούτου συνήψε με τον Φορέα Πιστοποίησης Tüv AUSTRIA HELLAS τις από 05.10.2018 συμβάσεις με αντικείμενο την έκδοση όλων των ανωτέρω Πιστοποιήσεων ISO.

Αριθμός απόφασης: A18/2019

- Ότι ο χρόνος από τη λήψη της απόφασής της να συμμετάσχει στον υπό κρίση Διαγωνισμό και από τη σύναψη των ως άνω συμβάσεων με τον Φορέα Πιστοποίησης τών AUSTRIA HELLAS μέχρι την ημερομηνία υποβολής της προσφοράς της στον ανωτέρω Διαγωνισμό, αλλά και την ημερομηνία υποβολής των αιτούμενων διευκρινίσεων στον ΟΑΣΘ (05.12.2018), δεν ήταν αντικειμενικά επαρκής για τη λήψη των ανωτέρω Πιστοποιήσεων ISO, παρότι η προσφεύγουσα ήδη διέθετε κι εφαρμόζε μέτρα διαχείρισης ποιότητας, περιβάλλοντος, υγείας & ασφάλειας και ασφάλειας πληροφοριών, ισοδύναμα με αυτά που απαιτούνται για τις Πιστοποιήσεις ISO 9001, 14001 ή EMAS, 18001 και 27001. Κατά συνέπεια, δεν είχε τη δυνατότητα να αποκτήσει τα εν λόγω Πιστοποιητικά εντός των ανωτέρω προθεσμιών (υποβολής της προσφοράς και παροχής διευκρινίσεων) για λόγους που δεν αποδίδονται σε δική της ευθύνη. Τέτοια ευθύνη της θα υπήρχε εάν ο λόγος της μη λήψης των εν λόγω πιστοποιήσεων ISO ή ισοδύναμων πιστοποιήσεων ήταν η μη συμμόρφωσή της με τις απαιτήσεις των ανωτέρω πιστοποιήσεων, συμμόρφωση την οποία ωστόσο η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έχει αποδείξει πλήρως. Επίσης, τέτοια ευθύνη της θα μπορούσε να στοιχειοθετηθεί εάν στην Προκήρυξη του Διαγωνισμού είχε τεθεί ορισμένη προθεσμία για την έκδοση των απαιτούμενων Πιστοποιητικών, την οποία, παρότι αντικειμενικά εύλογη, ο συμμετέχων οικονομικός φορέας δεν εδύνατο να τηρήσει. Τέτοια προθεσμία δεν τέθηκε στη Διακήρυξη του Διαγωνισμού, ωστόσο η προσφεύγουσα πέτυχε την έκδοση των αιτούμενων πιστοποιήσεων ISO σε χρόνο κατά τον οποίο δεν θα παρακωλυόταν καθόλου η ομαλή εξέλιξη του διαγωνισμού, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της Διακήρυξης. (γ) Η Επιτροπή εσφαλμένως κι αβασίμως ισχυρίζεται ότι η προσφεύγουσα εκτίμησε ότι θα αποκτήσει τις αιτούμενες Πιστοποιήσεις ISO, χωρίς όμως να μπορεί να προσδιορίσει το χρονικό σημείο στο οποίο θα τεθούν σε ισχύ. Συγκεκριμένα, στην προαναφερθείσα από 05.12.2018 απάντησή της στην υπ' αριθ. πρωτ. 11498/26.11.2019 επιστολή του αναθέτοντος φορέα, δήλωσε ότι ο κύκλος εφαρμογής των τεκμηριωμένων διαδικασιών και διεργασιών του συστήματος, εκπαίδευσης του προσωπικού, καθώς και ο κύκλος εσωτερικών επιθεωρήσεων των συστημάτων διαχείρισης

ολοκληρώθηκε στις 28.11.2018, ότι η ανασκόπηση των αποτελεσμάτων από την εφαρμογή των Συστημάτων Διαχείρισης πραγματοποιήθηκε στις 30.11.2018 για το σύνολο των ζητούμενων από την Διακήρυξη Πιστοποιήσεων ISO και ότι οι ενέργειες αυτές είναι ικανές και αναγκαίες για την λήψη των εν λόγω Πιστοποιήσεων, με αποτέλεσμα να εκτιμά ευλόγως ότι θα διαθέτει και τις τέσσερις Πιστοποιήσεις ISO 9001, 14001 ή EMAS, 18001 και 27001 μέχρι το τέλος του 2018. Η ορθότητα της εκτίμησης αυτής επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι οι ανωτέρω Πιστοποιήσεις ISO πράγματι εκδόθηκαν την 27.12.2018. (δ) Η Επιτροπή κατ' εσφαλμένη ερμηνεία των σχετικών νομοθετικών διατάξεων και αβασίμως υπολαμβάνει ότι η προσφεύγουσα όφειλε να διευκρινίσει ότι μπορεί να προσκομίσει ισοδύναμα προς τις αιτούμενες Πιστοποιήσεις ISO πιστοποιητικά και πιστοποιήσεις ποιότητας, χωρίς να αναγνωρίζει ότι είχε εναλλακτικά τη δυνατότητα προσκόμισης αποδεικτικών στοιχείων για την τήρηση μέτρων διασφάλισης ποιότητας και περιβαλλοντικής διαχείρισης ισοδύναμων με τα απαιτούμενα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και εφαρμοστέα συστήματα ή πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης. Η δυνατότητα ωστόσο αυτή των οικονομικών φορέων που συμμετέχουν σε δημόσιους διαγωνισμούς ρητά προβλέπεται στα άρθρα 82 και 309 του ν. 4412/2016, που διέπει την παρούσα διαγωνιστική διαδικασία, ενόψει της υπαγωγής του αναθέτοντος φορέα στο Βιβλίο ΙΙ Ν. 4412/2016. Επίσης, η δυνατότητα αυτή έγινε δεκτή από την ίδια την Επιτροπή του Διαγωνισμού στη σχετική απάντηση με τις διευκρινίσεις της επί των αντίστοιχων ερωτημάτων, την οποία η προσφεύγουσα έλαβε την 29.11.2018.

9. Επειδή, ο αναθέτων φορέας στις από 17.01.2019 Απόψεις του επί των λόγων της Προσφυγής και επί του αιτήματος παροχής προσωρινής προστασίας απαντά τα εξής: (α) Στον ισχυρισμό περί μη κοινοποίησης του Πρακτικού της Επιτροπής, ο αναθέτων φορέας απαντά ότι ο δεύτερος λόγος της Προσφυγής βάλλει, στην ουσία, κατά του εν λόγω Πρακτικού της Επιτροπής, γεγονός που αρκεί για να αποδειχθεί ότι τούτο βρίσκεται στη διάθεση της προσφεύγουσας. (β) Στον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι ειδικώς αιτιολογημένη, ο αναθέτων φορέας απαντά ότι

προβάλλεται πρωτίστως αλυσιτελώς, αφού η ασκηθείσα Προδικαστική Προσφυγή αποτελεί (διοικητική) προσφυγή ουσίας, ήτοι ενδικοφανή προσφυγή, ενώ η ΑΕΠΠ ασκεί πλήρη έλεγχο (ουσίας και νομιμότητας) επί της διαφοράς. Ενώπιον διοικητικής αρχής που ασκεί πλήρη έλεγχο (όπως το δικαστήριο ουσίας σε αντιδιαστολή προς το ακυρωτικό δικαστήριο) ο λόγος περί έλλειψης αιτιολογίας προβάλλεται αλυσιτελώς αφού η διοικητική αρχή δύναται να επανελέγξει το σύνολο της διαφοράς (βλ. για τον έλεγχο ουσίας και τη σχέση του με την αιτιολογία της διοικητικής πράξης και δη τον λόγο προσφυγής που προβάλλει έλλειψη αιτιολογίας, ΣτΕ 1818/2015, 4596/2012, ΔΠρΘεσσαλ 7718-7719/2018 κ.λπ.). (γ) Ούτως ή άλλως, ο συγκεκριμένος λόγος προβάλλεται αβασίμως αφού η Επιτροπή του Διαγωνισμού έχει γνωμοδοτική αρμοδιότητα, η οποία εξαντλείται στη διατύπωση απλής γνώμης προς το αποφασίζον όργανο, το ΔΣ του Οργανισμού. Ως γνωστόν, η παραπομπή του αποφασίζοντος οργάνου στην απλή γνώμη αρκεί για το αιτιολογημένο της απόφασής του στην περίπτωση που συντάσσεται με αυτήν, κατά πάγια νομολογία και ήδη κατ' άρθρο 20 παρ. 2 Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, που αναφέρεται σε υποχρέωση ειδικής αιτιολόγησης της απόφασης μόνον σε περίπτωση απόκλισης από τη γνώμη [πάντα τούτα υπό την αυτονόητη προϋπόθεση ότι η απλή γνώμη είναι αιτιολογημένη· αντίθετος ισχυρισμός δεν προβάλλεται, πάντως, με το εισαγωγικό δικόγραφο]. Συνεπώς, η αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξης προκύπτει από την προπαρασκευαστική πράξη της γνώμης της Επιτροπής του Διαγωνισμού χωρίς να χρειάζεται η αυτούσια επανάληψή της στο σώμα της πράξης. Εξάλλου, κατά πάγια νομολογία, η αιτιολογία μίας διοικητικής πράξης προκύπτει από τον φάκελο της υπόθεσης και μόνον κατ' εξαίρεση πρέπει να αναδίδεται από την ίδια την πράξη. (δ) Όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι μη νόμιμη, ο αναθέτων φορέας απαντά ότι με την υπ' αριθμ. πρωτ. 11498/26.11.2018 πρόσκληση ζήτησε διευκρινίσεις από την προσφεύγουσα, κατ' άρθρο 3.1.1 της Διακήρυξης, ως προς την κατοχή, εκ μέρους της, των Πιστοποιήσεων του άρθρου 2.2.7 της Διακήρυξης. Ο συγκεκριμένος Οικονομικός Φορέας είχε δηλώσει με το ΕΕΕΠ του ότι «θα προσκομίσει σχετική

έκθεση και φάκελο τεκμηρίωσης από τα οποία θα αποδεικνύεται ότι τηρεί κι εφαρμόζει τις τεκμηριωμένες διαδικασίες, συστήματα και μέτρα διασφάλισης ποιότητας, περιβαλλοντικής διαχείρισης, υγείας κι ασφάλειας εργαζομένων και σύστημα διαχείρισης ασφάλειας πληροφοριών, τα οποία αποτελούν την ικανή και αναγκαία συνθήκη για τις πιστοποιήσεις ISO που προβλέπονται στο άρθρο 2.2.7 της Διακήρυξης. Ήδη έχει καταθέσει αίτηση για τις εν λόγω πιστοποιήσεις ISO και έχει προσδιορίσει τις ημερομηνίες αρχικής επιθεώρησης από τον φορέα πιστοποίησης για την ολοκλήρωση της διαδικασίας πιστοποίησης και την έκδοση των αντίστοιχων πιστοποιητικών, δεδομένου ότι, χωρίς ευθύνη της, δεν έχει τη δυνατότητα να αποκτήσει τις εν λόγω πιστοποιήσεις ISO εντός των προθεσμιών του διαγωνισμού». Ενόψει του ότι από τη συγκεκριμένη δήλωση που περιλήφθηκε στο ΕΕΕΠ της εταιρείας κρίθηκε ότι καταλείπονται ασάφειες ως προς τη συμμόρφωση της προσφοράς προς το άρθρο 2.2.7 της Διακήρυξης σε συνδυασμό με το άρθρο 309 ν. 4412/2016, ο αναθέτων φορέας ζήτησε όπως διευκρινιστούν τα ακόλουθα: (i) Οι λόγοι που η Εταιρεία (...) δεν διαθέτει τις ζητούμενες Πιστοποιήσεις Ποιότητας, (ii) η ημερομηνία των αρχικών επιθεωρήσεων για κάθε μία από τις τέσσερις (4) ζητούμενες, από τη Διακήρυξη, πιστοποιήσεις, (iii) κατά πόσο η προσφεύγουσα θα διαθέτει, τελικώς, και τις τέσσερις (4) Πιστοποιήσεις ISO του άρθρου 2.2.7. (iv) Σε περίπτωση που δεν θα διαθέτει και τις τέσσερις (4) Πιστοποιήσεις Ποιότητας του άρθρου 2.2.7 της Διακήρυξης υπό τους προειρημένους όρους, να διευκρινίσει ποια είναι τα ισοδύναμα με τις Πιστοποιήσεις Ποιότητας του άρθρου 2.2.7 της Διακήρυξης αποδεικτικά μέσα που μπορεί να προσκομιστούν». Εξάλλου, η ίδια εταιρεία είχε υποβάλει το εξής ερώτημα –κατ' άρθρο 2.1.3 της Διακήρυξης- στον αναθέτοντα φορέα: «Δικαιούται να συμμετάσχει στον διαγωνισμό οικονομικός φορέας, χωρίς να τεθεί ζήτημα κατάπτωσης της εγγυητικής επιστολής συμμετοχής του, σύμφωνα με τον όρο 3.2 της Διακήρυξης, σε περίπτωση που μία ή περισσότερες από τις απαιτούμενες στη Διακήρυξη πιστοποιήσεις προτύπων διασφάλισης ποιότητας και προτύπων περιβαλλοντικής διαχείρισης (Πιστοποιήσεις ISO 9001, 14001 ή EMAS, 18001 και 27001) δεν έχουν εκδοθεί στο όνομά του, αλλά αυτός, σύμφωνα με το άρθρο 82 του Ν. 4412/2016, προτείνει με την προσφορά

του αποδεικτικά στοιχεία για ισοδύναμα μέτρα διασφάλισης ποιότητας που, κατά την άποψή του, πληρούν τα απαιτούμενα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και περιβαλλοντικής διαχείρισης τα οποία καλύπτουν οι ανωτέρω πιστοποιήσεις ISO;». Επί του ερωτήματος, ο αναθέτων φορέας παρείχε τη σχετική διευκρίνισή του, η οποία ως εντασσόμενη στο κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού δεσμεύει τους υποψήφιους οικονομικούς φορείς, ενώ η συγκεκριμένη διευκρίνιση του ΟΑΣΘ ουδέποτε προσβλήθηκε ενώπιον διοικητικής αρχής ή δικαστηρίου. Η προσφεύγουσα υπέβαλε εμπροθέσμως τις διευκρινίσεις της καταθέτοντας τον υπ' αριθμ. πρωτ. 11835/06.12.2018 φάκελό της, συνοδευόμενο από πληθώρα εγγράφων διά των οποίων επεδίωξε να αναδείξει τη συμφωνία της προσφοράς της προς το άρθρο 2.2.7 της Διακήρυξης. Από τις διευκρινίσεις που παρασχέθηκαν, ο αναθέτων φορέας συνήγαγε τα συμπεράσματα που αναφέρονται στο από 19.12.2018 Πρακτικό της Επιτροπής. Η πεποίθηση της προσφεύγουσας ότι θα διαθέτει τις Πιστοποιήσεις δεν είναι παρά μία εικασία, η οποία ερείδεται, εκτός των άλλων, σε ασταθή βάση αφού ο ακριβής προσδιορισμός του χρόνου λήψης των πιστοποιήσεων ήταν –ακόμη και για την ενδιαφερόμενη εταιρεία- ανέφικτος: Η πιστοποίηση θα λάβαινε χώρα στα τέλη του 2018; Στις αρχές του 2019; Στα μέσα του 2019; Εξυπακούεται ότι το ερώτημα αν η διαδικασία πιστοποίησης θα κατέληγε επιτυχώς για την εταιρεία δεν μπορούσε να απαντηθεί ούτε από την ίδια ούτε και από τον αναθέτοντα φορέα, ο οποίος –μη όντας φορέας πιστοποίησης- δεν μπορούσε να προβεί στις αναγκαίες επαληθεύσεις. Κατά συνέπεια, ο αναθέτων φορέας επισημαίνει ότι υπό την αυστηρότερη αλλά και ασφαλέστερη ερμηνευτική εκδοχή (ήτοι την πλέον σύμφωνη με την αρχή της τυπικότητας) του άρθρου 2.2.7 της Διακήρυξης (αν δηλαδή θεωρηθεί ότι ο υποψήφιος οφείλει να έχει λάβει τις πιστοποιήσεις κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς), η προσφεύγουσα υπέβαλε अपαράδεκτη προσφορά αφού δεν διέθετε τις απαιτούμενες πιστοποιήσεις κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς, όπως ομολογεί άλλωστε η ίδια. Υπό τη λιγότερο αυστηρή εκδοχή (της υποχρέωσης του αναδόχου να διαθέτει τις πιστοποιήσεις όχι κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς αλλά κατά τον χρόνο υπογραφής της σύμβασης), η προσφορά της

προσφεύγουσας τυγχάνει και πάλι απορριπτέα, επειδή δεν γνώριζε κατά πόσο πληροί την προϋπόθεση του άρθρου 2.2.7 της Διακήρυξης αφού ακόμη (κατά τη στιγμή υποβολής της προσφοράς αλλά και κατά τη στιγμή που ζητήθηκαν οι διευκρινίσεις) δεν είχαν λάβει χώρα οι απαιτούμενοι έλεγχοι από τον φορέα (το αποτέλεσμα των οποίων ήταν προφανώς άδηλο σε οιοδήποτε εκ των δύο τελευταίων χρονικό σημείο). Για τον ίδιο λόγο, εξάλλου, τυγχάνει απορριπτέα η προσφορά της ακόμη και στο πλαίσιο της επεικέστερης δυνατής εκδοχής η οποία, ωστόσο, δεν δικαιώνεται ούτε από τη Διακήρυξη ούτε από το νόμο (αν, δηλαδή, θεωρηθεί ότι αρκούσε να πληροί το άρθρο 2.2.7 κατά το στάδιο εκτέλεσης της σύμβασης). Ειδικότερα, το γεγονός ότι, κατά δήλωσή της, τηρεί τα μέτρα διασφάλισης ποιότητας που τηρεί η μητρική εταιρεία, η οποία διαθέτει τα ζητούμενα από τη Διακήρυξη πιστοποιητικά ποιότητας είναι αδιάφορο, αφού υποψήφια στο διαγωνισμό ήταν η θυγατρική και όχι η μητρική εταιρεία. Το γεγονός ότι δεν διέθετε τα ζητούμενα πιστοποιητικά επειδή μέχρι τη δημοσίευση της Διακήρυξης δεν της είχαν ζητηθεί δεν αποτελεί επαρκή εξήγηση του λόγου που δεν τα διαθέτει κατά την έννοια της Διακήρυξης και του άρθρου 309 ν. 4412/2016. Το γεγονός ότι δεν διέθετε επαρκή χρόνο για τη λήψη των πιστοποιήσεων, ενόψει των προθεσμιών της Διακήρυξης, δεν αποτελεί επαρκή εξήγηση του λόγου που δεν διέθετε τις πιστοποιήσεις ποιότητας κατά την έννοια της Διακήρυξης και του άρθρου 309 ν. 4412/2016. Οι λόγοι που δεν διέθετε τις πιστοποιήσεις ποιότητας θα έπρεπε να αφορούν σε ζητήματα άσχετα με την υπό κρίση διαγωνιστική διαδικασία ώστε να κριθούν ως βάσιμοι κατά την ορθή ερμηνεία της Διακήρυξης και του νόμου. Αντίθετα, το γεγονός ότι αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία πιστοποίησής της (ή εν πάση περιπτώσει να την επισπεύσει) ώστε να κηρυχθεί ανάδοχος στον διαγωνισμό και το γεγονός ότι ο χρόνος, ενόψει των προθεσμιών του διαγωνισμού, δεν επαρκούσε ώστε να εκπληρώσει προϋπόθεση της Διακήρυξης δεν καθιστούν την προσφορά της παραδεκτή. Τούτο διότι ο αναθέτων φορέας δεν θα μπορούσε να αναμείνει μέχρι το χρονικό σημείο κατά το οποίο ο υποψήφιος ανάδοχος θα εκπλήρωνε όρο της Διακήρυξης ώστε να συνεχίσει στο επόμενο στάδιο του διαγωνισμού. Ως προς το δεύτερο ερώτημα που της τέθηκε από τον αναθέτοντα φορέα και

την αντίστοιχη διευκρίνιση που δόθηκε από την προσφεύγουσα, η τελευταία επαναλαμβάνει, και πάλι, τις χρονικές εκτιμήσεις της σχετικά με τη δυνατότητά της να λάβει τις απαιτούμενες από το διαγωνισμό πιστοποιήσεις χωρίς να προσθέτει κάτι καινούριο εν σχέσει προς τις διευκρινίσεις που παρείχε στον Οργανισμό. Οι αιτιάσεις της είναι, φυσικά, απορριπτές αφού το γεγονός ότι έλαβε τελικώς τις πιστοποιήσεις την 27.12.2018 ουδέν θεραπεύει. Μέχρι το χρονικό σημείο που εκδόθηκαν οι διευκρινίσεις μεσολάβησαν δεκαεπτά μέρες και ο διαγωνισμός ολοκληρώθηκε αφού το ΔΣ συνεδρίασε και έλαβε την απόφασή του την 20.12.2018. Είναι, δε, προφανές ότι ο αναθέτων φορέας δεν μπορούσε να αναμείνει την εκπλήρωση του όρου της Διακήρυξης εκ μέρους υποψήφιας εταιρείας ώστε να ασκήσει την αρμοδιότητά του. Τούτο θα αντέβαινε σε περισσότερες αρχές του δικαίου δημοσίων συμβάσεων (αρχή ισότητας, αρχή διαφάνειας, αρχή τυπικότητας κ.ο.κ.). Ως προς το τρίτο ερώτημα που της τέθηκε και την αντίστοιχη διευκρίνιση που δόθηκε: Οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας είναι όλως αβάσιμες για λόγους που ήδη εξηγήθηκαν αφού τα έγγραφα που προσκομίστηκαν δεν αποτελούν ισοδύναμα αποδεικτικά μέσα ή ισοδύναμες πιστοποιήσεις ποιότητας κατά την έννοια της Διακήρυξης και του άρθρου 309 ν. 4412/2016. Ο αναθέτων φορέας καταλήγει ζητώντας την απόρριψη της Προσφυγής, ενώ όσον αφορά το αίτημα παροχής προσωρινής προστασίας, αιτείται την απόρριψή του, επειδή συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι δημοσίου συμφέροντος συνδεδόμενοι με την κίνηση των λεωφορείων του Οργανισμού και την εξυπηρέτηση του επιβατικού κοινού της Θεσσαλονίκης.

10. Επειδή, στο άρθρο 346 του Ν. 4412/2016 ορίζεται ότι: «Κάθε ενδιαφερόμενος, ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί σύμβαση των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 και έχει υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της ευρωπαϊκής ή εσωτερικής νομοθεσίας, έχει δικαίωμα να προσφύγει στην Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ), σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 360 και να ζητήσει προσωρινή προστασία, σύμφωνα με το άρθρο 366, ακύρωση παράνομης πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής, σύμφωνα με το άρθρο 367 ή

ακύρωση σύμβασης η οποία έχει συναφθεί παράνομα, σύμφωνα με το άρθρο 368».

11. Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 366 του ν. 4412/2016: «1. Η ΑΕΠΠ μπορεί ύστερα από αίτημα του προσφεύγοντος ή αυτεπαγγέλτως και μετά από κλήση της αναθέτουσας αρχής προ τριών (3) ημερών να εκδώσει πράξη αναστολής εκτέλεσης της προσβαλλόμενης πράξης και να ορίσει τα κατάλληλα μέτρα έως ότου αποφανθεί για την προσφυγή και πάντως όχι πέραν της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 367 για την έκδοση απόφασής της. 2. Με την απόφαση της προηγούμενης παραγράφου μπορεί να διατάσσονται προσωρινά μέτρα για να επανορθωθεί η εικαζόμενη παράβαση ή να αποτραπεί η ζημία των θιγόμενων συμφερόντων, στα οποία συμπεριλαμβάνονται μέτρα που αναστέλλουν τη διαδικασία ανάθεσης δημόσιας σύμβασης ή την εκτέλεση οποιασδήποτε απόφασης λαμβάνει η αναθέτουσα αρχή. 3. Η ΑΕΠΠ μπορεί να αποφασίσει να μη χορηγηθούν τα προσωρινά μέτρα της προηγούμενης παραγράφου αν κρίνει ότι, ύστερα από στάθμιση όλων των συμφερόντων που ενδέχεται να ζημιωθούν καθώς και του δημόσιου συμφέροντος, οι πιθανές αρνητικές συνέπειες από τη χορήγηση των προσωρινών μέτρων είναι περισσότερες από τα οφέλη. Η απόφαση να μη χορηγηθούν προσωρινά μέτρα δε θίγει τις λοιπές αξιώσεις που προβάλλει το πρόσωπο που έχει ζητήσει τη χορήγηση των εν λόγω μέτρων».

12. Επειδή, όπως προκύπτει και από την αιτιολογική έκθεση του Ν. 4412/2016 για το άρθρο 366, δίδεται η δυνατότητα στην ΑΕΠΠ να διατάξει προσωρινά μέτρα, προκειμένου να μην καταστεί αλυσιτελής η αποδοχή της Προδικαστικής Προσφυγής λόγω της προόδου της διαγωνιστικής διαδικασίας.

13. Επειδή, συνακόλουθα, η απόφαση επί του αιτήματος αναστολής – λήψης προσωρινών μέτρων, σκοπεί να αποτρέψει τη δημιουργία ανεπανόρθωτων καταστάσεων ή δύσκολα αναστρέψιμων λόγω της προόδου του Διαγωνισμού. Ωστόσο, δε θα πρέπει και η ίδια η απόφαση να δημιουργεί τέτοιες καταστάσεις, οδηγώντας σε πλήρη ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, αφού η ισχύς της είναι προσωρινή και δεν θα πρέπει να επηρεάζει την απόφαση επί της προδικαστικής προσφυγής. Στο πλαίσιο αυτό, σκοπός της

απόφασης επί αιτήματος αναστολής – λήψης προσωρινών μέτρων είναι η διασφάλιση των αμφισβητούμενων δικαιωμάτων του προσφεύγοντος μέχρι την οριστική κρίση της διαφοράς και ειδικότερα η ρύθμιση μέχρι τότε μιας κατάστασης προς αποτροπή επικείμενου κινδύνου ή ανεπανόρθωτης βλάβης ή ζημίας.

14. Επειδή, τα ανωτέρω, άλλωστε, ισχύουν και κατά τα παγίως νομολογιακώς γενόμενα δεκτά και υπό το πρίσμα του προϊσχύσαντος νομοθετικού πλαισίου (Ν. 3886/2010, ΦΕΚ Α΄ 173), που δεν διαφοροποιείται εν προκειμένω από το ισχύον πλαίσιο του Ν. 4412/2016, αναφορικά με το σύστημα παροχής προσωρινής έννομης προστασίας, κατά το στάδιο που προηγείται της σύναψης δημοσίων συμβάσεων, το οποίο αποσκοπεί στην προστασία όσων ενδιαφέρονται να τους ανατεθούν δημόσιες συμβάσεις, έναντι της βλάβης την οποία υφίστανται ή ενδέχεται να υποστούν από την πιθανολογούμενη εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής ή του αναθέτοντος φορέα, παράβασης διατάξεων του ενωσιακού ή εθνικού δικαίου.

15. Επειδή για την οριστική κρίση επί του παραδεκτού αλλά και της βασιμότητας των ισχυρισμών της προσφεύγουσας κατά της προσβαλλόμενης πράξης, απαιτείται ενδελεχής εξέταση του σχηματισθέντος φακέλου σε σχέση με την κείμενη νομοθεσία και νομολογία καθώς και, ενδεχόμενη περαιτέρω αναζήτηση διευκρινίσεων ή/και εγγράφων.

16. Επειδή, α) η υπό κρίση Προσφυγή δεν παρίσταται προδήλως अपαράδεκτη, β) πιθανολογείται βλάβη της αιτούσας από την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης και από την εκκίνηση νέας διαγωνιστικής διαδικασίας, γ) οι προβαλλόμενοι λόγοι δεν παρίστανται καταρχήν προδήλως αβάσιμοι και συνεπώς υφίσταται κάποιου βαθμού πιθανολόγηση ευδοκίμησής τους, δεδομένου ότι η οριστική απόφαση περί της βασιμότητας της προσφυγής χρήζει περαιτέρω εξέτασης και δ) ο αναθέτων φορέας αιτείται την απόρριψη του αιτήματος αναστολής, επικαλούμενος το δημόσιο συμφέρον λόγω της ανάγκης άμεσης προμήθειας πετρελαίου για την κίνηση των λεωφορείων του Οργανισμού και την εξυπηρέτηση του επιβατικού κοινού της Θεσσαλονίκης, όμως λόγοι δημοσίου συμφέροντος επιτάσσουν εξίσου την τήρηση της

Αριθμός απόφασης: Α18/2019

νομιμότητας, κατά τη διαδικασία των διαγωνισμών για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων, ώστε να γίνεται η ανάθεση σε νομίμως επιλεγέντα ανάδοχο (ΣΤΕ ΕΑ 840/2008). Επειδή, κατόπιν σταθμίσεως του δημοσίου συμφέροντος και υπό τις δύο εκτεθείσες πτυχές του, πρέπει, για όλους τους ανωτέρω λόγους και ιδίως, επειδή πληρούται η ratio της διάταξης για τη χορήγηση αναστολής - ορισμού προσωρινών μέτρων, κατά τα προλεχθέντα, η οποία σκοπεί στην αποτροπή ανεπανόρθωτων καταστάσεων ή δύσκολα αναστρέψιμων, να διαταχθεί η αναστολή της περαιτέρω προόδου της διαγωνιστικής διαδικασίας. Σημειώνεται άλλωστε ότι η διαδικασία θα ανασταλεί για σύντομο χρονικό διάστημα, δεδομένου ότι ως ημερομηνία εξέτασης της υπό κρίση Προσφυγής έχει ορισθεί η 31.01.2019, ενώ η απόφαση επί της υπό κρίση Προσφυγής θα πρέπει να έχει εκδοθεί το αργότερο έως την 20.02.2019.

17. Επειδή, περαιτέρω, η αναστολή εκτέλεσης διοικητικής πράξης επιτρέπεται, κατ' αρχήν, μόνον για την διατήρηση υφισταμένης πραγματικής κατάστασης και όχι για την δημιουργία νέας. Κατά συνέπεια, επί άσκησης ασφαλιστικών μέτρων κατά πράξης με την οποία ματαιώνεται η διαδικασία διεξαγομένου διαγωνισμού, δεν υπάρχει στάδιο αναστολής εκτέλεσης της πράξης αυτής, διότι η χορήγηση αναστολής θα ισοδυναμούσε με επιβολή στην Διοίκηση της υποχρέωσης να συνεχίσει και να ολοκληρώσει τον διαγωνισμό και θα οδηγούσε, κατ' αυτόν τον τρόπο, στην δημιουργία νέας κατάστασης. Εάν όμως πιθανολογείται σοβαρά ότι η ματαίωση του διαγωνισμού εχώρησε κατά παράβαση κανόνα του κοινοτικού ή εθνικού δικαίου, το Δικαστήριο μπορεί, προκειμένου να αποτραπεί η ζημία του αιτούντος από την εν λόγω παράβαση, να διατάξει, ως ασφαλιστικό μέτρο, την μη έκδοση νέας Διακήρυξης προς διενέργεια διαγωνισμού με το αυτό αντικείμενο (ΔΕφΑθ 198/2017, Ε.Α. ΣΤΕ 368/2016, 154/2016, 127/2016 κ.α.).

18. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, το κρινόμενο αίτημα αναστολής πρέπει να γίνει δεκτό, προκειμένου να αποτραπεί η ζημία των συμφερόντων της προσφεύγουσας.

Για τους λόγους αυτούς

Αριθμός απόφασης: Α18/2019

Δέχεται το αίτημα παροχής προσωρινής προστασίας της προσφεύγουσας.

Αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης και την εκκίνηση νέας διαγωνιστικής διαδικασίας έως την έκδοση κύριας απόφασης της ΑΕΠΠ επί της Προδικαστικής Προσφυγής.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 21.01.2019 και εκδόθηκε αυθημερόν στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Η Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Κουρή Σταυρούλα

Ανθούλα Νικολαΐδου